

Птахівництво:
курс на розвиток
і нові можливості

 Галузь

стор. **3**

**До нових зустрічей,
«Поділля мрій»**

 Враження

стор. **5**

Він - у світлі небесної зіроньки

 Герої не вмирають

стор. **6**

Урожайне коло: ВІД ЖНИВ – ДО ЖНИВ, не збавляючи обертів

стор. **2**

Богдан Осадець
слюсар-ремонтник
елеватора Закупне

Для кожного з нас синьо-жовтий стяг має своє значення. Для когось він — символ дому, для когось — свободи, а для когось — нагадування про обов'язок, який не можна відкласти.

ЦІННОСТІ

Наш колега з перших днів повномасштабної війни зробив свій вибір — став до лав Збройних сил України. Відтоді його служба триває без перерви. Сьогодні він залишається військовослужбовцем і продовжує виконувати свій обов'язок перед країною.

Це історія не про гучні слова. Це історія про рішення, відповідальність і щоденну вірність своєму вибору.

Бо прапор — це не лише те, що майорить над нами. Це те, за що ми стоїмо.

Урожайне коло: ВІД ЖНИВ – ДО ЖНИВ, не збавляючи обертів

Закінчення. Початок на стор. **1**

Завершилося збирання ранніх зернових. За словами головного технолога компанії VITAGRO Олега Білана, озимий ріпак у середньому по компанії дав 4,1 тонни з гектара, тоді як торік цей показник становив 3,2 тонни. Урожайність ячменю виявилася близькою до минулорічної. Серед лідерів за результатами — кластери «Товтри» та «Хмельницький», на середньому рівні спрацювали «Полісся» і «Центральний». Нижчою була врожайність у кластері «Зоря Волині», де на результатах позначилися погодні умови та якість ґрунтів.

У кластері «Товтри» результати жнив оцінюють позитивно. Головний агроном Олександр Мельник розповідає, що озимої пшениці тут зібрали майже 8 тонн з гектара, ріпаку — понад 4 тонни, ячменю — майже 7 тонн з гектара. Та за хорошими цифрами врожайності залишається проблема, яка сьогодні турбує аграріїв чи не найбільше, — ціна на вирощене збіжжя.

Про це говорить і головний агроном кластеру «Хмельницький» Сергій Гальміз. Урожайність ранніх зернових у кластері навіть перевищила заплановані показники. За кожною тонною — місяці роботи, витрати на насіння, паливе, техніку, добрива, засоби захисту рослин і працю людей, тому аграрії сподіваються, що вирощений урожай все ж дасть бажаний економічний ефект.

А зараз у кластері «Хмельницький» триває посів озимого ріпаку, але нестача вологи ускладнює виконання завдання.

На те, що бракує вологи, звертають увагу і в інших кластерах. «Товтри» також посіяли окремі площі озимого ріпаку. Тут готують ґрунт під посів цукрового буряка на наступний рік, вносять органічні добрива.

Головний агроном кластеру «Центральний» Олександр Радомський повідомляє, що озимий ріпак уже посіяли, нині вносять органічні добрива під майбутній посів цукрового буряка та готують ріллю.

Показники врожайності на різних масивах, додає, помітно відрізняються, і причина знову ж таки значною мірою у волозі. У Великих Зозулінцях ярий ячмінь дав 7,6 тонни з гектара. Там, за словами головного агронома, опадів випало приблизно вдвічі більше, ніж, наприклад, у Соломній. Найвищий урожай пше-

ОЛЕГ БІЛАН

головний технолог
компанії VITAGRO

*У цьому безперервному русі
хлібороби залишаються стій-
кими й наполегливими, бо до-
бре знають: земля не терпить
байдужості й віддячує лише
тим, хто щодня працює на ній.*

Жнива — це завжди особлива пора для аграрія. Напружена, відповідальна, сповнена надій і водночас тривоги. Бо скільки б праці не було вкладено в поле, останнє слово все одно залишається за погодою та ринком. Цьогорічна жнивна кампанія для VITAGRO була непростю, але всі кластери впоралися із завданням: до 12 серпня ранні зернові культури були зібрані.

Про завершення жнив ранніх зернових повідомляють і головні агрономи кластерів «Полісся» Олександр Сагатий та «Зоря Волині» Дмитро Матюшок. У кожному з кластерів уже розпочався наступний етап польових робіт. Триває тюкування та вивезення солом, які планують розпочати у вересні.

Доглядаючи за посівами озимого ріпаку, готуючи ґрунт до нового аграрного циклу, аграрії вже думають про жнива пізніх зернових, які планують розпочати у вересні.

«Здавалося б, закінчили жнива — можна перепочити. Насправді вже готуємося до наступних. Крім того, триває посівна, отже, вже працюємо над майбутнім урожаєм, - окреслює будні аграріїв головний технолог компанії VITAGRO Олег Білан.

ниці на полях Шмирок, на окремих площах — понад 10 тонн з гектара. Загалом же кластер успішно виконав заплановані завдання.

Ці результати ще раз нагадують: у землеробстві кожен міліметр опадів може стати частиною майбутнього врожаю. І нині ця залежність відчувається особливо гостро. По компанії планували посіяти 10 тисяч гектарів озимого ріпаку, однак через відсутність дощів близько тисячі гектарів поки залишаються незасіяними. Роботи довелося призупинити в очікуванні вологи.

Птахівництво стало одним із важливих напрямів розвитку VITAGRO. За відносно короткий час вдалося пройти шлях від нового проєкту до системного виробництва, у якому поєдналися власна кормова база, сучасні технології, автоматизація та щоденний контроль на кожному етапі.

Птахівництво: курс на розвиток і нові можливості

Який він сьогодні – птахівничий напрям компанії? Які виклики постають перед галуззю, як надалі вона розвиватиметься? Про це говоримо з Максимом Козубенком, головним технологом напряму птахівництва, т.в.о. керівника напряму птахівництва VITAGRO.

— Птахівництво — відносно новий напрям для VITAGRO. Чому компанія свого часу вирішила зайнятися розвитком саме цієї галузі?

— VITAGRO має потужну рослинницьку базу, вирощує зернові культури, і це дозволяє ефективніше використовувати власні ресурси й формувати максимально замкнений виробничий цикл.

Птахівництво дає можливість створювати додану вартість усередині компанії — від вирощування зерна та виробництва кормів до отримання готової продукції. А головне — це можливість контролювати якість на кожному етапі й забезпечувати споживача безпечним продуктом європейського рівня.

— Від старту до нинішніх масштабів компанія пройшла досить швидко. Що було найважчим на початку?

— Ми фактично починали з нуля: формували команду, вибудовували технологічні процеси, навчали людей, відпрацьовували кожен етап виробництва. Сьогодні це вже не стартап, а системний механізм. У ньому немає другорядних процесів: кожна операція — від посадки птиці до її передачі на забій — має чіткі правила, стандарти й контроль. Ми постійно аналізуємо результати, шукаємо можливості для вдосконалення і не зупиняємося на досягнутому.

— Яких показників сьогодні досягло птахівництво VITAGRO?

— Виходимо на показник близько 2 мільйонів голів разової посадки. Для нового напрямку це серйозний масштаб, який потребує відповідної інфраструктури, технологій і, найголовніше, професійної команди. За такими цифрами стоїть величезна щоденна робота. У птахівництві результат формується не в кінці виробничого циклу, а буквально щогодини.

— Наскільки жорсткі вимоги до кормів, ветеринарного контролю та умов утримання?

— Тут компромісів бути не може. Корм — одна з основ продуктивності та здоров'я птиці, тому він проходить ретельний контроль. Так само постійно контролюється стан птиці, дотримуються ветеринар-

ні вимоги та принципи біобезпеки. Важливу роль відіграють сучасні системи мікроклімату. Температура, вологість, вентиляція, подача корму й води — усе це має бути налаштовано відповідно до технологічних параметрів. Сьогодні значна частина процесів автоматизована, що дозволяє швидко реагувати на будь-які відхилення.

— А що є найбільшим викликом у роботі сучасного птахівничого комплексу?

— Мабуть, найточніше це можна назвати як стан постійної напруги. Птахівництво — це робота з живим організмом, тому тут не можна сказати: «Сьогодні не встигли — зробимо завтра». Особливої уваги потребує біобезпека. Вона фактично працює 24/7. Будь-яке порушення технологічного процесу, збій у мікрокліматі чи людська помилка можуть вплинути на результат. Тому тут важливі дисципліна, відповідальність і команда, яка розуміє, що кожна її дія має значення.

— Наскільки автоматизація змінила роботу у птахівництві?

— Дуже суттєво. Сучасне птахівництво вже неможливо уявити без автоматизованих систем. Автоматично працюють лінії годування та напування, комп'ютеризовано управління мікрокліматом. Система постійно збирає показники, а працівник може бачити, де виникло відхилення, і вчасно відреагувати.

Це не означає, що людина стає менш важливою. Навпаки, її роль змінюється: фахівець має правильно інтерпретувати дані та приймати рішення. Технології допомагають зробити цей процес точнішим і швидшим.

— Чи відчуваєте сьогодні дефіцит працівників?

— Безумовно. Це проблема не лише птахівництва, а й аграрного сектору загалом. Хороших спеціалістів непросто знайти, тому ми робимо ставку і на внутрішнє навчання.

Для нас важливо не лише знайти працівника, а сформувати команду, яка розуміє виробництво й зацікавлена в його результаті.

— Чи створює конкуренція на ринку додаткові труднощі?

— Ми сприймаємо конкуренцію як стимул. Вона змушує постійно аналізувати власну роботу, шукати резерви, оптимізувати витрати, підвищувати ефективність і не втрачати уваги до якості.

У результаті виграє не лише виробник, а й споживач. Конкуренція змушує всіх учасників ринку ставати сильнішими.

— Що сьогодні для вас є головним показником успішності птахівничого напрямку?

— Це не лише цифри виробництва. Для мене успіх — це коли весь механізм працює стабільно: птиця здорова, технологічні показники прогнозовані, продукція якісна, команда професійна, а процеси постійно вдосконалюються.

**Максим
Козубенко**

т.в.о. керівника напряму
птахівництва VITAGRO

Найбільше я пишаюся нашою командою і тим темпом, із яким ми вирости. Ми змогли побудувати культуру виробництва, де кожен розуміє свою зону відповідальності, а результат говорить сам за себе — якісним і безпечним продуктом на полицях.

Незалежність – наша відповідальність

**Дорогі друзі, колеги,
партнери, орендодавці!**

Незалежність України — це наша свобода, наша земля і наше право самим визначати своє майбутнє. Сьогодні це право виборюють наші захисники й захисниці, а кожен із нас зміцнює державу своєю щоденною працею.

Низький уклін тим, хто боронить Україну, і світла пам'ять Героям, які віддали за неї життя.

Дякуємо всім, хто працює на землі, у господарствах, на виробництві, тримаючи економічний і продовольчий фронт. Дякуємо нашим орендодавцям за довіру та партнерство.

Наша сила — у єдності, праці та вірі в Україну. Ми підтримуємо армію, працюємо заради громад і робимо все, щоб наша держава була сильною, незалежною та успішною.

Нехай якнайшвидше настане мир, наші захисники повернуться до родин, а в Україні запанує спокій.

З Днем Незалежності України!

З повагою

**Сергій Лабазюк,
народний депутат України**

**Петро Лабазюк,
генеральний директор
компанії VITAGRO**

Ровесники Незалежності: Україна, яку вони обирають щодня

Серед працівників VITAGRO є ті, чиє життя майже нерозривно переплелось з історією незалежної України, адже вони народилися у рік проголошення самостійної держави. Їхні долі, мрії та погляди різні, але у відповідях на запитання: «Що для вас означає незалежність?» — звучить спільне: Україну вони сприймають як свою землю, свій дім і своє майбутнє.

Володимир Песоцький,
тракторист-машиніст сільськогосподарського виробництва, кластер «Хмельницький»:

Багато років працюю механізатором, обробляю нашу землю і добре знаю: вона варта того, щоб за неї боротися. Найбільше хочу, щоб у нашій країні був мир, діти росли без страху, а ми могли спокійно працювати на своїй землі.

Ілля Крохмальов,
керівник олійно-екстракційного заводу:

Для мене незалежність – це свобода бути собою, самому обирати свій шлях і майбутнє. Це можливість жити, працювати, любити та виховувати дітей у вільній Україні.

Ірина Крохмальова,
керівник служби якості та харчової безпеки, департамент зберігання готової продукції:

Для мене незалежність – коли є своя думка, своя позиція. Коли не важливо «що скажуть люди», бо ти готовий нести відповідальність за кожне своє рішення. Незалежність нашої країни для мене – гордість, яка, на жаль, дається нам дуже важко.

Сергій Ігнатюк,
молодший фахівець земельного відділу, кластер «Полісся»:

Для мене незалежність — це жити за власним внутрішнім компасом, коли жоден зовнішній тиск чи чужі очікування не здатні визначити мій вибір. Це можливість відкрито висловлювати власну позицію та самостійно нести відповідальність за кожен свій крок.

Юлія Дрозд,
головний бухгалтер торговельного напрямку:

Незалежність — можливість розмовляти рідною мовою, берегти свою культуру, пам'ятати свою історію. Сьогодні це слово пов'язане з болем, втратами та пам'яттю про тих, хто віддав найдорожче — своє життя, аби ми могли жити у вільній країні. Безмежна шана, повага та вдячність Героям.

Мар'яна Берладіна,
зоотехнік родильного відділення, свиноферма (репродуктор) села Гвардійське:

Незалежність України — це свобода жити у своїй країні, говорити рідною мовою та самостійно обирати своє майбутнє. Це те, що ми маємо цінувати й берегти.

Назар Гайдук,
охоронник, кластер «Товтри»:

Україна – вільна держава, яка вистояла там, де багато хто пророкував її падіння. Ми не віддамо свою землю, свою свободу і своє майбутнє – Україна була, є і буде незалежною.

Тетяна Хілецька,
департамент садівництва, плодоовочівник:

Незалежність - це не просто слово, а вміння самостійно ухвалювати рішення і не чекати підказок від інших.

Наталія Мінакова,
обліковець з реєстрації бухгалтерських даних, птахокомплекс села Лісоводи:

Незалежність — це наша історія, культура, традиції та право бути українцями.

Олеся Лядецька,
старший лаборант, елеватор села Богданівці:

Це можливість самостійно вирішувати як жити, працювати та розвиватися у рідній країні. Прокидатися під мирним небом і дихати вільним повітрям на своїй землі.

До нових зустрічей, «Поділля мрій»

Літо в таборі «Eco-life Збруч» завершилося. Майже 1500 дітей відпочили, зарядившись позитивними емоціями, враженнями, знаннями.

Сергій Лабазюк
народний депутат України

Коли п'ять років тому ми створювали цей табір, хотілося саме цього — щоб тут діти могли відволіктися від того, що переживають їхні родини, знайти друзів, багато сміятися, бігати, грати і повертатися додому з хорошими спогадами. Особливо важливо, що серед них — діти наших захисників, для яких це можливість емоційно перезавантажитися, побути серед однолітків і хоча б ненадовго залишити позаду тривоги дорослого життя.

«Дякую всім, хто протягом літа був частиною цієї історії.

Окрема подяка нашим захисникам за те, що ми можемо подарувати їхнім дітям кілька щасливих днів. Це найменше, що можемо зробити для них», - додає нардеп.

Остання зміна в таборі, який так полюбили діти наших захисників і працівників компанії, завершилася. Усі вони в захваті від відпочинку і говорять про свою мрію — знову приїхати сюди наступного літа. «До зустрічі!» - кажуть дітям організатори, які щороку знаходять нові можливості, щоб приємно здивувати своїх дорогих гостей.

МИ - РАЗОМ

У колі одностудців і добрих людей

Ми вже розповідали на сторінках нашої газети про волонтерів із сіл Зайчики та Постолівка. Вони плетуть маскувальні сітки для військових, не припиняючи роботу ні взимку, ні влітку. Завдяки їхнім працюючим рукам виготовлено вже багато кілометрів сіток. Ініціативу місцевих жителів підтримують і переселенці, ті, хто через війну залишив свій дім і тепер живе поряд.

Спілкуючись за роботою, волонтери дізнаються свіжі новини про захисників-односельців, про потреби військових частин. У цьому колі завжди знайдуть слово підтримки, розради та доброї поради.

Нещодавно з волонтерами зустрівся генеральний директор компанії VITAGRO Петро Лабазюк. У щирому доброму спілкуванні говорили про життя, потреби волонтерів, адже компанія неодноразово надавала допомогу для виготовлення сіток, харчових наборів для бійців. Співпраця волонтерів і компанії VITAGRO завжди результативна, тому і надалі матиме продовження, запевнив Петро Лабазюк.

Заради тих, хто на передовій

УШепетині, що належить до Смизької громади на Рівненщині, добре знають: велика справа починається з маленької ініціативи. Колись юні пластуни приходили до молодіжного простору «ТУР» на заняття й вчилися плести маскувальні сітки. Тоді це був один із напрямів роботи з дітьми. Сьогодні ж те вміння стало частиною великої волонтерської справи, до якої долучилося чи не все село.

Молодіжний простір «ТУР – пласт Шепетин» очолює Галина Руднік. Саме вона свого часу навчала юних пластунів плести сітки. Коли почалася повномасштабна війна і військові частини одна за одною стали потребувати маскувального спорядження, прислужилися набуті навички.

До роботи стали діти, їхні батьки, друзі, односельці. Долучилися й інші жителі громади, серед яких чимало пайовиків компанії VITAGRO. Хтось приходив плести сітки, хтось допомагав матеріалами, хтось шукав можливість зібрати кошти. Поступово звичайна ініціатива переросла у постійний волонтерський рух.

Спочатку для сіток використовували різні матеріали. Та з досвідом волонтери зрозуміли: професійна основа і якісна тканина роблять сітки міцнішими, надійнішими, а водночас легкими й зручними для військових.

Сьогодні в Шепетині вже працюють два пункти — один у центрі села, інший на околиці. Сюди сходяться люди, коли потрібно виконати чергове замовлення від військових.

Крім того, дорослі й діти виготовляли енергетичні батончики для військових, узимку — окопні свічки. А щоб придбати основу та тканину для нових сіток, організовували благодійні ярмарки: власноруч робили вироби, пекли печиво, продавали й збирали кошти на матеріали.

Результат цієї спільної роботи вражає: лише від початку 2026 року шепетинські волонтери сплели понад 250 маскувальних сіток.

Особливе місце в цій історії тепер має й підтримка компанії VITAGRO. Нещодавно «ТУР» звернувся до компанії з проханням допомоги придбати основу і матеріали для подальшої роботи. Ініціативу підтримали. VITAGRO виділила 35 тисяч гривень на виготовлення маскувальних сіток.

Смизький селищний голова Олександр Федоров називає таку підтримку важливою і наголошує: саме на конкретних прикладах вибудовується справжня співпраця громади та орендарів земельних ділянок.

— Разом можна втілити багато спільних задумів, хороших справ. А підтримка ЗСУ — це наш спільний внесок у наближення Перемоги, збереження життів захисників, — переконаний Олександр Федоров.

І поки в Шепетині знову натягують основу, беруть до рук тканину й починають плести наступну сітку, ця спільна робота триває. Бо там, на фронті, її чекають.

Вони віддали за Україну найдорожче – життя

29 серпня Україна вшановує пам'ять захисників, які віддали своє життя за її свободу, незалежність і майбутнє. Серед тих, хто назавжди залишився в строю, — працівники VITAGRO. Вони були поруч: працювали на землі, будували плани, виховували дітей, підтримували колег. А коли прийшов час захищати Батьківщину, стали на її оборону. Ми називаємо їхні імена з особливою вдячністю і шаною. Бо пам'ятати — означає не дозволити стерти з історії ту ціну, яку Україна заплатила і продовжує платити за право бути вільною.

Його мрію втілить син

У житті Анатолія Пасевича з села Зоря на Рівненщині було багато звичайних людських мрій. Хотів, щоб у родині все було добре, щоб діти стали на ноги, хотів збудувати власний просторий будинок. Зрештою, хотів просто жити, працювати, бачити поруч тих, кого любив.

Та війна перекреслила ці плани, із болем каже його дружина Тетяна. У кожному її слові — любов до чоловіка, гіркота важкої втрати і водночас гордість за людину, з якою вона прожила найважливіші роки свого життя.

Анатолій закінчив Клеванське професійне училище, здобув професію тракториста. До армії працював водієм у місцевому колгоспі. З особливою теплою Тетяна згадує день першої зустрічі з Анатолієм. Якось Анатолій разом із другом зайшов у гості до її брата. Тоді їй і побачилися вперше. Тетяні було лише 15 років, вона ще навчалася у школі. Але дівчина настільки припала йому до душі, що хлопець не став приховувати своєї симпатії, сказав, що чекатиме її, скільки треба. Коли Тетяні виповнилося 19 років, а Анатолію — 26, вони одружилися.

Молода сім'я почала своє життя у старенькій хатині його тітки на хуторі. Завели немале господарство: тримали корову, поросят, курей, гуси, щоб мати все своє, щоб міцно триматися на ногах. Анатолій був надзвичайно майстровитим. Хоча за фахом він тракторист, багато років займався столярною справою, якій навчився самотужки. Він умів зробити практично все — від фундаменту до даху. Мріяв збудувати новий просторий дім.

Коли розпочалося повномасштабне вторгнення, Анатолій записався до територіальної оборони, чергував на блокпостах. А восени 2023 року отримав повістку. За словами дружини, майже одразу він опинився там, де точилися найважчі бої.

Одного разу Анатолій повідомив, що вони повернулися із завдання та матимуть кілька днів перепочинку. Але минуло лише кілька годин, і він зателефонував знову. Сказав, що си-

туація змінилася, вони знову виходять на завдання. Попередив, що зв'язку може не бути...

І це було останнє повідомлення для рідних. 10 грудня 2023 року його життя забрала війна. До свого 51-го дня народження, 30 січня, він не дожив трохи більше місяця.

Нині батькову мрію про новий дім, попри все, хоче втілити його син Юрій. Для Анатолія і син, і донька Людмила були найдорожчою цінністю. І Юрій пообіцяв мамі, що в пам'ять про батька збудує дім, в який приведе майбутню дружину.

До війни Анатолій Сергійович Пасевич працював апаратником з оброблення зерна в компанії VITAGRO. А також дві земельні ділянки які дісталися йому у спадок від батька та матері, він передав в обробіток компанії.

І для колег із VITAGRO, і для рідних Анатолій назавжди залишиться людиною, якої дуже й дуже не вистачатиме – у роботі, у родині, у щоденному житті.

Він - у світлі небесної зіроньки

Олексій Андрусевич — уроженець села Сосновочка, водій кластера «Полісся» компанії VITAGRO, з дитинства цікавився технікою. Не дивно, що після школи вирішив здобути спеціальність інженера-механіка. Згодом працював у рідному селі в рибному господарстві, певний час — за кордоном, потім — на Київщині, де доглядав сад. А за тиждень до початку повномасштабної війни повернувся додому. Влаштувався у VITAGRO водієм вантажної «Газелі».

Він справді мав золоті руки, умів відремонтувати будь-яку техніку. А ще засіяв город пшеницею і з особливим задоволенням спостерігав, як вона росте. Та 6 липня 2022 року його життя змінилося. Отримавши повістку, Олексій приєднався до ЗСУ, служив у десантно-штурмових військах, у складі 25-ї бригади на Донецькому напрямку.

А вдома щодня чекали від нього бодай якоїсь звісточки найдорожчі — дружина Катерина та двоє синів.

Нині Артемові 10 років, Іванкові — 8. І, дивлячись на них, Катерина бачить у кожному свого Олексія. Найкращі риси батька ніби розділилися між синами. Артем — активний, доброзичливий, завжди намагається знайти вихід із будь-якої ситуації. Іванко — дуже працьовитий, цікавиться технікою. Саме таким був їхній тато. Катерина каже, що вісім років разом із Олексієм були найкращими роками її життя.

Безжалюсна війна відібрала в дружини найкращого чоловіка і найкращого батька у її синів. Олексій загинув 17 серпня 2023

року на Донецькому напрямку. До свого 30-річчя, яке мав би відзначати 1 жовтня, він не дожив лише кілька тижнів.

Цей біль втрати, розпач, який заповнив кожен клітинку тіла, були настільки сильними, що Катерина втрачала відчуття реальності, думала, не переживе горя. Одного дня старший син підійшов і сказав: «Мамо, ти стала якась не така».

Ці слова ніби змусили повернутися до життя, ніби змусили зрозуміти: потрібно триматися, заради дітей. На їхнє запитання, де тато, Катерина відповіла, що він тепер на небі, став зірочкою і бачить, як вони ростуть, що роблять, як навчаються, як живуть.

«Тебе нема - в душі лишилась дірка... А серце розірвалось на шматки... Ти тепер на небі зірка... Новітній Ангел в небі, з висоти...» — це один із віршів, які дружина й досі присвячує чоловіку. Смерть може забрати найдорожчу людину, але вона не здатна забрати пам'ять і любов.

Вітання зігріли серце

Миті, коли представники компанії вітали орендодавців, за словами самих ювілярів, стануть незабутніми. Про хороший настрій, теплі побажання, щирість і повагу нагадуватимуть, зокрема, і ці фото.

Дев'яносто років — у любові до родини і землі

Є люди, навколо яких завжди вирувало життя. До їхньої оселі часто приходили знайомі, за столом збиралися рідні, лунали розмови, пісні. Саме такою пам'ятають Ніну Дмитрівну Гаврилюк із Михнова — життєрадісною, жвавою, гостинною жінкою, яка найбільше любила, коли в домі багато людей.

Цьогоріч Ніна Дмитрівна зустріла своє 90-річчя. Дев'ять десятиліть — це ціла епоха, у якій було місце і щоденній праці, і великій родині, і радощам, і випробуванням.

У молоді роки Ніна працювала продавцем на цегельному заводі. Її майбутній чоловік, Іван Мефодійович Гаврилюк, приїхав до Михнова з села Пашківці Хмельницького району. Спочатку, майже 18 років, працював агрономом, а згодом близько двох десятиліть очолював колгосп.

Разом подружжя виховувало п'ятьох дітей. Двоє з них - це діти Івана Мефодійовича від першого шлюбу, а троє народилися вже в їхній спільній сім'ї. Та для Ніни Дмитрівни всі вони стали рідними. Вона була турботливою матір'ю, доброю господинею, підтримувала лад у домі. Поки чоловік віддавав сили роботі, вона берегла те, до чого завжди хотілося повертатися, — тепло родинного вогнища.

Івана Мефодійовича вже немає поруч. Але залишилася його родина — та велика сім'я, у яку Ніна Дмитрівна вклала стільки любові й праці.

Вона має чотирьох онуків і чотирьох правнуків. І, мабуть, у кожному з них є частинка тієї жінки, яка любить життя, людей і просту радість від того, що всі разом.

Її дев'яностолітній ювілей став ще однією нагодою зібрати теплі слова від рідних. Щирі вітання линули до Ніни Дмитрівни і від компанії VITAGRO, адже вона є її орендодавцем. Земля, яку передала в обробіток, — теж частина життєвої історії. Бо для людини, що прожила майже все життя в селі, земля — це праця, пам'ять, родинне коріння і зв'язок із рідним краєм.

У 90 років, коли за плечима ціле життя, особливо добре розумієш ціну простих речей: щоб рідні були поруч, щоб у домі було тепло, щоб небо було мирним, каже Ніна Дмитрівна.

Тож нехай ці бажання обов'язково здійснюються. Нехай Бог дарує ювілярці ще багато світлих днів, здоров'я, любові рідних і тихе родинне щастя.

**Дорогі наші ювіляри!
Прийміть найщиріші вітання
від компанії VITAGRO**

**Ваше життя — це приклад невтомної
праці, любові до рідної землі. Бажаємо
вам міцного здоров'я, душевного спо-
кою, сімейного тепла і Божого благо-
словення на довгі щасливі роки!**

Свій ювілей відзначають:

**Нечипорук Катерина Фоківна
(с. Мартинівка, 13.08.1936 р.н., 90 років)**

**Гаврилюк Ніна Дмитрівна
(с. Михнів, 06.08.1936 р.н., 90 років)**

**Сторожук Марія Іванівна
(с. Свіршківці, 20.08.1936 р.н., 90 років)**

**Січка Марія Петрівна
(с. Нивра, 20.08.1936 р.н., 90 років)**

**Фандира Емілія Полікарпівна
(с. Клинове, 27.08.1936 р.н., 90 років)**

**Кулик Олександра Арсентівна
(с. Соломна, 01.08.1931 р.н., 95 років)**

**Кравець Галина Онисіївна
(с. Ріпна, 05.08.1936 р.н., 90 років)**

**Олещук Лідія Гнатівна
(с. Бубнівка, 13.08.1931 р.н., 95 років)**

**Корецька Ганна Федорівна
(с. Соломна, 19.08.1936 р.н., 90 років)**

**Мисько Анастасія Олександрівна
(с. Бубнівка, 26.08.1931 р.н., 95 років)**

**БАЖАЄТЕ
ПРОДАТИ
ЗЕМЕЛЬНУ
ДІЛЯНКУ**

С/Г ПРИЗНАЧЕННЯ?

**КОНКУРЕНТНІ
РИНКОВІ ЦІНИ**

**НОТАРІАЛЬНА
ПІДТРИМКА**

**ЮРИДИЧНИЙ
СУПРОВІД**

**VITAGRO
agro**

ЗВЕРТАЙТЕСЬ ЗА ТЕЛЕФОНАМИ

+380 67 380 28 45

+380 67 380 28 26

Для затишку дітей

Компанія VITAGRO продовжує підтримувати громади та реалізовувати соціальні ініціативи.

У межах програми соціальної відповідальності компанія допомогла провести ремонт у старшій групі «Білочка» Соломнянського закладу дошкільної освіти «Носики-курносики».

Завдяки підтримці VITAGRO було виконано штукатурку та шпаклювання стін, побілено стелі, пофарбовано підлогу та двері, наклеєно нові шпалери.

Тепер діти навчатимуться, гратимуться та проводитимуть час у комфортному й затишному просторі.

Турбота про дітей — це внесок у майбутнє наших громад. Саме тому VITAGRO й надалі підтримуватиме освітні заклади та важливі соціальні проекти.

VITAGRO

приєднуйся до нашої команди

Пустоїване	➤ молодший технік-лаборант	👤 Галанзовська Оксана ☎ 0680356884
Зоря	➤ водій автотранспортних засобів (КАМАЗ)	👤 Галанзовська Оксана ☎ 0680356884
	➤ електрогазозварник	👤 Галанзовська Оксана ☎ 0680356884
	➤ охоронник	👤 Галанзовська Оксана ☎ 0680356884
	➤ підсобний робітник	👤 Галанзовська Оксана ☎ 0680356884
	➤ Тракторист	👤 Галанзовська Оксана ☎ 0680356884
Вербя	➤ водій автотранспортних засобів (КАМАЗ)	👤 Галанзовська Оксана ☎ 0680356884
Михнів	➤ електрогазозварник	👤 Антонюк Лариса ☎ 0673654341
	➤ охоронник	👤 Антонюк Лариса ☎ 0673654341
Соломна	➤ бухгалтер	👤 Чоп'як Юлія ☎ 0979442980
Котелянка	➤ оператор гноетранспортера	👤 Антонюк Лариса ☎ 0673654341
	➤ охоронник	👤 Антонюк Лариса ☎ 0673654341
Білів	➤ слюсар-ремонтник	👤 Галанзовська Оксана ☎ 0680356884
Свіршківці	➤ робітники на збір яблук	👤 Ковальчук Людмила ☎ 0671384577
Івахнівці	➤ робітники на збір яблук	👤 Ковальчук Людмила ☎ 0671384577
Великі Жеребки	➤ робітники на збір яблук	👤 Ковальчук Людмила ☎ 0671384577

Коли людей об'єднує довіра

Цього року родина Любові Степанівни Дармопук із села Сутківці на Ярмолинеччині знову зробила свій вибір — підписала договори про оренду земельних ділянок із компанією VITAGRO. Це рішення обдумане, зважене, адже за ним — продовження співпраці, випробуваної роками.

У родини чотири земельних ділянки: дві належать Любові Степанівні та її чоловікові Івану Миколайовичу, ще дві — їхнім синам Олександру та Віталію, які отримали землю у спадок від дідуся та бабусі.

Для сільської родини земля завжди була особливою цінністю. Любов Степанівна народилася і все життя прожила у Сутківцях. Її батько працював трактористом, мама — у буряковій ланці. Чоловік також був трактористом у колгоспі. Усі покоління цієї сім'ї знали ціну праці й ніколи не чекали, що хтось зробить за них те, від чого залежить добробут родини.

Свого часу Любов Степанівна працювала у швейній майстерні. Коли майстерню в селі розформували, жінка влаштувалася на ферму. Майже двадцять років працювала телятницею.

І тепер, на пенсії, її життя теж пов'язане з працею. У господарстві дві корови, кури, город. Справ вистачає завжди. А найбільша радість — троє онуків, яких бабуся завжди чекає в гості. Коли збираються разом, обов'язково намагається приготувати щось смачненьке.

Особливо помітною підтримка стає тоді, коли в родині трапляється біда. Коли померла свекруха Любові Степанівни, компанія допомогла родині коштами на поховання. Таку ж підтримку отримали після смерті брата її чоловіка.

— Зараз усе недешево, — каже Любов Степанівна. — Тому кожен доплату цінує. Важливо, що VITAGRO підтримує не лише окремих людей, а й громади, — продовжує вона. — У Сутківцях неодноразово компанія допомагала школі, дитячому садочку, а зараз значні кошти спрямовує на підтримку українського війська.

Саме так, вважає Любов Степанівна, і формується довіра — не гучними словами, а очевидними справами.

— І те, що наша земля по-господарськи обробляється — це велика заслуга

Любов Дармопук

жителька села Сутківці

Для мене важливо, що VITAGRO добросовісно та вчасно проводить розрахунки за оренду землі. А ще — вручає традиційні подарунки до Великодня, новорічних свят, допомагає з оранкою городів. Хтось подумає, що це дрібниці, але саме вони показують ставлення до людей.

компанії. Моя сім'я, наприклад, не змогла би самостійно дати їй раду, бо потрібна і техніка, і добрива, і захист від шкідників та хвороб. На власні очі бачимо, як допомагає VITAGRO громадам, своїм орендодавцям. І тому з року в рік моя довіра до компанії тільки зростає.

А найбільше сьогодні родина орендодавців бажає того, що й мільйони українців. Щоб закінчилася війна, повернулися до своїх рідних захисники, а земля радувала нас урожаєм під мирним небом.

ВОЛОНТЕРИ

Коли тил — це реальна дія

Для компанії VITAGRO допомога військовим залишається одним із ключових напрямів благодійної та волонтерської діяльності.

На звернення командування та військовослужбовців 44-ї окремої механізованої бригади, а також військової частини А5081 компанія виділила кошти на ремонт службових автомобілів, які щодня працюють у зоні виконання бойових завдань. Кошти представникам військових частин особисто передали керівники кластерів «Товтри» та «Хмельницький», висловивши вдячність військовим за їхню мужність, відданість та захист України.

Кожен відремонтований автомобіль — це додаткова можливість для наших воїнів ефективно виконувати свою роботу. Саме тому VITAGRO залишатиметься надійною опорою для тих, хто стоїть на захисті України.

ГАРЯЧА ЛІНІЯ
ДЛЯ ОРЕНДОДАВЦІВ:
0 800 217 222

Засновник і видавець:
ПП «Аграрна компанія 2004»
Свідчення про державну реєстрацію
ХМ №655/142Р видане Головним
управлінням юстиції у Хмельницькій області 08.04.2011 року

31200, м. Волочиск
вул. Котляревського, 7
vitagro.com.ua
тел.: (0245) 3 54 21; 4 00 26
Редактор А. Вінскевич

Віддруковано:
Друкарня ТОВ «Регіна ЛТД».
Адреса друкарні: м. Вінниця,
вул. Пугачова, 1.
e-mail: druk33@ukr.net»

Замовлення
№ 40441
Тираж:
30 000

